

Ede, 18 februari 2015

Schriftelijke vragen van de raadsleden Peter Jansen (ChristenUnie) en Harry van Huijstee (PvdA) ingevolge artikel 43 van het reglement van orde van de gemeenteraad van Ede.

Onderwerp: **MOUNTAINBIKE ROUTES OP EDES GRONDGEBIED**

Ede heeft een mooi buitengebied waar door vele recreanten dankbaar gebruik van wordt gemaakt, niet in de laatste plaats door mountainbikers (mtb-ers). Sinds jaar en dag wordt op de Ginkelse en Eder Hei gefietst op de zandwegen en paden zonder dat dit vergund was en zonder dat dit beboet werd. Tussen Defensie en Ede is altijd een nauwe relatie geweest – in Ede is groot draagvlak voor de activiteiten van Defensie – met over en weer begrip voor elkaar. Het gedeelde gebruik van de Ginkelse en Eder hei, door Defensie en recreanten maakt hier onderdeel vanuit. Het is jammer dat met het vertrek van Defensie uit de kazernes ook het wederzijds begrip lijkt af te nemen.

In het verleden lag er op Defensie terrein een mtb-route, die verschillende routes in het gemeentebos met elkaar verbond. Deze route liep globaal langs het MOB-complex bij de Driesprong en dan schuin over de heide richting de Planken Wambuisweg. Deze route is ongeveer 20 jaar geleden in goed overleg aangelegd door de gemeente Ede op het Defensieterrein. Uit gesprekken met ambtenaren van de gemeente Ede en emailcontact met vertegenwoordigers van de Wielervereniging Ede, is ons gebleken dat de huidige terreinbeheerders van Defensie begin vorig jaar hebben aangegeven deze (maar ook andere) route(s) niet langer toe staan (en zelfs hebben verwijderd). Sinds die tijd vindt er door Defensie verscherpt toezicht plaats met als gevolg regelmatig uitdelen van boetes.

Naar aanleiding van bovenstaande situatie hebben de ChristenUnie en PvdA de volgende vragen aan het college:

1. Is het college van bovengenoemde problemen op de hoogte? En zo ja, kan zij aangeven welke maatregelen er tot op heden genomen zijn en welke resultaten deze maatregelen al dan niet hebben opgeleverd?
2. Uit gesprekken met ambtenaren is ons gebleken dat genoemde problemen zich vooral concentreren op de gebieden van Defensie. Is deze constatering juist, of zijn er ook problemen bekend op terreinen, bijvoorbeeld van particulieren aan wie een provinciale subsidie is verleend voor het openstellen van hun (natuur)terreinen voor recreatief gebruik?

3. Is het college met ons van mening dat bovengenoemde situatie onwenselijk is, zowel voor recreanten – in het bijzonder mtb-ers – alsmede voor het imago/verlies aan draagvlak voor activiteiten van Defensie?
4. Is het college bereid actie te ondernemen om de situatie te herstellen, te beginnen met de mtb-routes? En zou u ons op de hoogte kunnen houden van de voortgang?

“Juist in de natuurgebieden waar er veel conflicten zijn tussen wandelaars, ruiters en fietsers is het efficiënt om een aparte mtb-route aan te leggen. Ik stuur bosbeheerders die nadenken over een mtb-route op hun terrein wel eens naar terreinbeheerders van plekken waar een mtb-route is gebouwd. En zij merken allemaal dat de mtb’ers veel minder rijden op de plekken waar de beheerder ze juist niet wil hebben. Ik kan niet garanderen dat alle fietsers zich aan de route houden. Maar ze zijn goed te sturen. (...) Op de Veluwe bijvoorbeeld kun je in sommige gebieden overal fietsen. Dat is prima. Op die plekken is het niet druk in het bos en kun je ook prima bestaande, bredere paden gebruiken. Ook voor mountainbikers is dat goed. Juist daar kun je inhalen en even wat uitrusten. Mountainbiken moet je alleen reguleren als dat echt nodig is. (...) Er is geen enkel maatschappelijk bewijs dat mountainbikers meer overlast of schade veroorzaken in het bos dan wandelaars. Ik lees alles op wetenschappelijk gebied dat met mtb-en te maken heeft. Fietsen heeft soms juist een voordeel. Als een ree een fietser ziet, schrikt ze, maar omdat een fietser zo weer weg is, zal de ree niet snel vluchten. Bij een wandelaar vaak wel.”

Citaten uit het interview met Patrick Jansen, parcoursbouwer mtb-routes en directeur ProBos, in De Gelderlander van 7 februari 2015.

5. Ten slotte, een gevorderde mtb-er is snel uitgekeken op een ‘standaard’ route. Aanleggen van (een beperkt aantal) vaste routes beperkt de mogelijkheden. Is het college met ons van mening dat in principe mountainbiken op alle (bestaande) paden mogelijk moet zijn, tenzij aantoonbaar negatief effect voor natuur en overlast voor andere recreanten? En dat dus een ‘ja, mits...’ strategie de voorkeur verdient boven een ‘nee, tenzij...’?

Wij hopen binnen de gestelde termijn van 30 dagen de beantwoording van u te mogen ontvangen.

Met vriendelijke groet,

Peter Jansen (ChristenUnie)
Harry van Huijstee (PvdA)